

Vägledning vecka 19

Resan från Nasaret till dopet vid Jordanfloden

Vägledning: Jesu på väg mot sitt uppdrag

Vi återvänder nu till att betrakta Jesu liv. Vi ser på de två sätten vi önskar och begär på och de tre typer av gensvar och reaktioner som vi i förväg har tittat på för att låta Jesus visa oss sitt liv. Vår önskan är att känna honom mer och mer, allt eftersom vi blir ännu djupare betagna av honom, och som formar vår önskan att allt mer att få vara med honom helt och hållet i hans livsuppgift. Vi har blivit vägleda att fråga mer och mer av hjärta att få nåden att bara välja vad som är till större ära för Gud och för våra själars frälsning.

Den del av Jesu liv som vi fokuserar på den här veckan är Hans resa från sitt hem på väg till sitt uppdrag och livsuppgift. Vid något tillfälle, kanske runt en ålder av trettio, lämnar Jesus Nasaret och går ner till floden Jordan, där Johannes Döparen döper. Han går ner i vattnet och mot Johannes döparens vilja, begär han att få döpas tillsammans med alla andra. Himlen öppnar sig och vi får höra hur Gud bekräftar Honom.

Det material som följer kommer att hjälpa oss att komma igång med denna djupa meditation. Hela veckan vill vi i vår vardag gå omkring i den här scenen. Vi har så många frågor att ställa oss när vi föreställer oss Jesus när han lämnar det lilla huset i Nasaret. Varför lämnade han det? Vilken reflektionsprocess och frihet, ledde honom att gå? Kan vi föreställa oss Hans farväl? Vad sa folk till honom när han gick? Vad sa han till sina vänner, släktingar, och till Maria? Vad är det han tänker när han går på vägen ner till floden där Johannes döpte de andra? Vad är Hans vilja, val och vad längtar Han efter? Med vilka ord ber Han? Vad känner Han, när Johannes döper ödmjuka syndare, och tittar på deras ansikten när de går ner i vattnet, och kommer upp därifrån?

När Jesus vadar ner i floden, djupare och djupare, och sedan sänker sig ner och omsluts av vattnet, kan jag då föreställa mig vad som strömmade genom hans medvetande? Upplever Han sin egen inkarnation i djupet av vår mänsklighet? Kan han föreställa sig sin egen viljas överlåtelse till Guds ande som leder honom till en fullständig utblottelse av sig själv, för oss? Har bilden av honom själv uppspikad på ett kors för att dö, hastigt skymtat förbi i hans medvetande? Vilken känsla av stark lycka, frihet och frid fyllde hans hjärta då Hans ansikte framträder ur vattnet och Guds röst bryter igenom molnen?

När vi går igenom denna vecka och föreställer oss delar av dessa scener om och om igen mitt i vår vardag, kommer vi att känna Jesus och våra egna önskingar och vår egen vilja djupare än vi

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

---

kunnat ana. Vi kommer att se hur väl han känner till våra egna svårigheter som vi har att försöka svara på Guds kallelse.

Hur ofta kommer vi inte den här veckan lämna en plats hemma som vi är på, för att fara till en annan plats som vi vet att vi måste vara på? Hur ofta kommer ett "ja" den här veckan, föra med sig en uppriktig början till en enkel solidaritet med hela mänskligheten? Kan några erfarenheter av hur jag lever ut mitt eget dop den här veckan tillåta mig att uppleva en djup närhet till Jesus i Hans dop?

Vi kan avsluta varje dag med en bön av tacksamhet och ett personligt samtal med Jesus, där vi talar om vår innersta önskan.

<http://www.katolskakyrkanlulea.se/onlineretreat/toshare.html> är en plats där du kan dela dina erfarenheter och den nåd du fått ta emot på nätet.

Praktisk hjälp för att komma igång denna vecka.

Att komma igång denna här veckan är enkelt. Var och en av oss har haft någon form av erfarenhet av att lämna hemmet, att svara på en kallelse man fått, eller att behöva lämna något eller någon bakom sig, för att kunna gå vidare i en ärlighet mot oss själva över vem vi är. Därför blir det lätt att låta Jesus visa oss färden från Nasaret till floden Jordan, om vi låter fantasin hämta information från våra egna erfarenheter.

Försök att låta den första delen av vår veckas meditation bli den nåd som vi ber om, när vi stiger ur sängen varje morgon.

Använd ord för att hjälpa till att forma dagens eftertanke: "Herre, visa mig vad som fick dig att lämna ditt hem i Nasaret för att börja Ditt offentliga prästämbete. Jag vill så gärna lära känna dig och växa i kärlek för vilket sätt som du gav ditt svar på, och till Ditt uppdrag som du fått. Visa mig, vad du vill visa mig om Ditt hjärtas resa. Jag vill lyssna i dag."

I mitten av veckan kommer vi att vara redo för att begrunda dopet. Scenen är enkel, men dramat är väldigt stort. Reflektera över det och föreställ dig det tillräckligt så att det kan få ha den kraft det kan ha. Om vi älskar Jesus, så måste vi ha någon form av känslor inför att vi ser honom närma sig detta dop. Han behöver inte göra detta. Han kunde säga till Gud, "Jag har inte syndat, jag behöver inte göra denna ångerns handling". Jag är inte som de människor som stiger ner i vattnet. "Men, naturligtvis, det är inte hans svar på Guds kallelse att han skulle bli ett med oss. Vi kan låta oss fångas upp i känslor av vördnad, uppskattning och glädje inför honom när han frivilligt kommer till detta dop. Vi kan låta oss själva beröras av det som Hans dop för med sig för oss.

Varje morgon kan vi be om den nåd vi behöver: "Herre, låt mig också få vara där, när Du stiger ner i dopvattnet med mig och för mig. Du är underbar och jag älskar dig. Jag vill vara med dig och tillsammans med dig i din mission och ditt uppdrag. Ge mig vad jag behöver den här veckan, för att överlämna mig mer och mer till Guds ära och till frälsningen för min själ "

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Varje kväll kan vi tillbringa en kort stund med att tala till vår Herre med våra egna ord. Vi uttrycker vår tacksamhet. Vi delar någon bild och tanke som berör oss. Vi berättar om hur några ögonblick i vår dag blev annorlunda eftersom vi den här veckan betraktade denna vandring i Hans liv.

När som helst när vi känner en längtan efter djupare nådegåvor, kan vi be den tredubbla bönen till Maria, Jesus och Gud Fadern, som vi tog upp för två veckor sedan. Bönehjälpen "Med dessa eller med liknande ord. . .", kan hjälpa till med att ge uttryck för en nära bön och som kan hjälpa oss att få ta del av denna veckas nåd.

Slutligen, dela gärna med dig något av den nåd som du fått erfara som en följd av dessa rika meditationer i det dagliga livet.

För resan

Vi ber den här veckan med två känsliga och skrämmande texter som handlar om upplevelser i Jesu liv och därefter även i vårt eget liv. Ett är högtidlighållningen och reflektionen över Jesu dop. I de andliga övningarna skulle Ignatius först få oss att betrakta när Jesus lämnar sitt hem och sin mor. Denna scen finns inte i Skriften, men Ignatius kan inte föreställa sig att Jesus far iväg nonchalant och okänsligt utan ser en öm separationsscen.

Jesus kommer att fråga sina egna lärjungar att lämna allt, inklusive sin far och sina båtar. Ignatius hade också varit tvungen att lämna sin familj och sitt hem och kände spänningen och stressen som orsakades av Jesus uppmaning att lämna allt för att följa Honom. Frihet betyder inte hjärtlöshet eller okänslighet. Han kom för att fylla oss med frimodighet och glädje så att hans glädje kan fullkomnas i vår glädje. Är det tillåtet att blicka tillbaka? Är längtan och kärleksfullhet tillåten om man vill vara Jesus följeslagare? Som Jesu anhängare, är vi inte kallade till att leva impulsivt och ockuperade av annat. Vi är istället inbjudna att överlåta oss. Vi ser med vördnad den innerliga scen när Jesu kysser sin mor och kanske dröjande och ser tillbaka på henne, vars tårar inleder sin sons dopresa. Hon hade sagt: "Låt det ske", och nu börjar det ske.

Vi är därefter uppmuntrade, när det känns rätt för var och en av oss, att titta och lyssna på Jesu prästerliga dop. Han hör vem han själv är i förhållande till sin Far och får också sin egen personliga bön och sitt beslut och sin överlåtelse välsignad. Han accepterar ödmjukt både att Johannes håller vatten över honom och tillkännagivandet att han nu är allmänt känd som den Smorde, Kristus. Han har fått gåvor av de tre vise männen vid sin födelse. Han har fått sin självkänedom genom sin egen bön. Han får nu en bekräftelse från Fadern att han är den älskade tjänaren för sitt folk.

Vi lyssnar, vi tittar på, och vi funderar på Hans värdighet, Hans öde och Hans eget förtroende för båda. Ignatius ber oss att vända oss mot oss själva och reflektera över om vi har blivit döpta till samma värdighet, öde, och - ja, - medvetenhet om vilka var och en av oss är. Att badas i Kristus är att vara nedsänkt i hans varande som Guds folks tjänare och bekräftelse som älskad av sin Fader.

I denna veckas eftertankar, rör vi oss från ömhet till skälvan på grund av den skrämmande värdighet som vi får genom att vara ett med Honom. Vi darrar likaså när vi betraktar vår förutbestämelse som Hans tjänare. Vi kanske befinner oss stående på stranden av floden av Hans dop och vill se närmar på det eller prata igenom det med Jesus, som accepterar vem Han själv är samtidigt som Han ömt vänder sig till oss. Säger han, "Kom i, vattnet är skönt?" Förstår Han vår försagdhet, våra välgrundade frågor om Hans framtid och vår egen?

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Jesus är döpt och börjar ta sitt liv väldigt personligt och allvarligt. Ignatius ber oss att också vi går i den riktningen. Jesus visste inte vart detta skulle leda honom, vi vet det inte heller, förutom att vi vet att Han kommer att leda oss. Vår självkänsla är en kärleksfull försagdhet när vi börjar fördjupa oss i Kristus.

Med dessa eller med liknande ord

Käre Jesus,

När jag tittar på dig den här veckan så är det så många saker som berör mig. Vad fick dig att någonsin lämna ditt hem? Jag vet hur mycket din mor betydde för dig och att du levde tillsammans med henne i ett hem fyllt med stor kärlek. Hur fick du höra din kallelse från Gud om något som var större i ditt liv? Hur kändes ditt "ja" innerst inne när du bad och visste att du var kallad till att bli en av oss på ett så personligt sätt?

Jag tittar när du går hemifrån och går bort mot floden i fjärran. Det var så smärtsamt att lämna hemmet. Du visste att det var rätt, men det innebar inte att det var lätt. Och vad var det du vandrade mot? Var du rädd för den osäkerhet som mötte dig? Undrade du exakt hur det hela skulle sluta?

Jag ser dig vid floden när du ser Johannes döpa de andra. De är i bön och djupt rörda av detta dop. Vid sitt dop, är vissa människor tysta, och vissa är upprymda. Alla har rörts till att förenas med Gud på ett nytt och djupare sätt. Jag ser att du tittar på deras ansikten när de går upp, våta av vattnet, strålände av glädje. Din kärlek till var och en av dem är så tydlig. Du sitter och ber för var och en av dem med en så djup närhet och kärlek.

Och sedan går du med dem.

Du vadar i vattnet där Johannes står. Han är förvånad och säger emot, men bara ett ord från Dig övertygar honom att detta är rätt. Han håller Dig och jag tittar på när Du sänks ner i mörkret under vattnet. Hur känns det för dig att vara där i mörkret, kylan, med slutna ögon? Genom din födelse har du gått med oss som en del av mänskligheten i denna värld. Nu med detta dop, har du gått med oss i vår egen skuld. Vad kan det möjligen betyda?

Sedan huvudet kommer upp ur det mörka vattnet ser jag samma glädje lysa från ditt ansikte. Du kastar huvudet bakåt - vattenstänk, och du skratta högt i ren glädje. Johannes ansluter sig till ditt skratt, utan att veta exakt varför men vet att han älskar dig. Du vänder dig om och går till flodstranden mot mig och häver dig upp för att sitta bredvid mig. Jag älskar att se glädjen i ditt ansikte. Du frågar mig om jag vill följa med dig ner i vattnet.

Åh, Jesus, nej! Jag är för rädd. Jag vill så gärna vara med dig, för att förenas mig med dig i detta uppdrag, men jag är inte värdig. Jag är inte tillräckligt bra. Försiktigt, tar du min hand och pratar med mig om mina rädslor. Vad var det som var frasen i "för resan" den här veckan? "förtrolig blyghet." Jag känner en sådan oerhörd styrka och värdighet i Din närvaro när du finns intill mig. Bara för att du så gärna vill vara nära mig, Jesus, känner jag mig mindre rädd.

Vad är det Jesus som gör mig så rädd? Om jag tar steget i mitt liv, som Du har gjort, och acceptera detta dop, vad kommer det att betyda för mitt liv? Kommer mitt liv att vändas upp och

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

---

ner? Vad kommer jag att måsta lämna av det som nu känns så hemmastatt? Kanske är det frågorna som skrämmer mig mest. Vad händer om jag misslyckas? Och vad händer om Gud ber mig att göra mer än vad jag kan?

Du håller fortfarande min hand, och Du frågar mig om jag kan känna den kärlek Gud har för mig, den kärlek som Ni har för mig. Ja, det kan jag. Men rädslan finns kvar. Jag är inte värdig. Jag ser på ditt ansikte och ser den kärlek och vänskap som du har för mig. Jag ser att jag är värdig bara på grund av din kärlek. Kanske tänker jag alltid på mig själv som ovärdig i närheten av dig eftersom det håller mig från att komma Dig för nära. Om jag intalar mig själv att jag inte är värdig att vara med Dig, så undviker jag den inbjudan från Dig som kan ändra (och störa) mitt liv. Att hålla mig på avstånd från dig, Jesus, betyder att jag inte kan höra dig så tydligt.

Det är inte vad jag egentligen vill. Jag vill inte vara långt borta från dig längre. Under de senaste veckorna och månaderna har jag kommit Dig så nära. Jag känner styrkan i Din närvaro och vet att jag vill gå med Dig, vara med Dig i ditt liv, och att Du är med mig i mitt.

Tack för den vänskap och kärlek Du ger mig. Tack för att Du tar hand om mig så väl.

Läsningar:

Mark 1:9-11

Matt 3:13-17

Luk 3:21-22

Joh 1:26-34

Fil 2:1-11

Rom 6:3-11

Överväg att dela dessa nådegåvor du tar emot med andra ” En plats att dela dina erfarenheter på sidan (["En plats att dela med sig av sina erfarenheter"](#)). Och, låt oss be för varandra.

